

ในเดือนเมษายนของทุกปี จะมีประเพณีที่สำคัญหนึ่งของไทยคือ **ประเพณีสงกรานต์** ซึ่งเป็นประเพณีวันขึ้นปีใหม่ของไทยที่เก่าแก่และมีการสืบทอดกันมาแต่โบราณ เป็นประเพณีที่งดงาม อ่อนโยน เอื้ออาทร และเต็มไปด้วยบรรยากาศของความกตัญญู ความสนุกสนาน ความอบอุ่น และการเคารพซึ่งกันและกัน โดยใช้ “น้ำ” เป็นสื่อในการสร้างสัมพันธไมตรี ความเป็นมาของประเพณีสงกรานต์นั้น แต่เดิมจะมีคู่กับประเพณีตรุษหรือเรียกรวม ๆ ว่าประเพณีตรุษสงกรานต์ หมายถึง ประเพณีส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ของไทย ก่อนที่จะเปลี่ยนมาใช้วันที่ ๓๑ ธันวาคม เป็นวันส่งท้ายปีเก่า และวันที่ ๑ มกราคม เป็นวันขึ้นปีใหม่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๓ เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก คำว่า “ตรุษ” เป็นภาษาทมิฬ ใช้ในชนเผ่าหนึ่งทางอินเดียตอนใต้ แปลว่าตัด หรือ ขาด คือ ตัดปี หรือขาดปี หมายถึงการสิ้นปี นั่นเอง ส่วนคำว่า “สงกรานต์” เป็นภาษาสันสกฤต แปลว่าก้าวขึ้น หรือการเคลื่อนย้าย ย้ายที่ หมายถึงเวลาที่ดวงอาทิตย์เคลื่อนจากราศีหนึ่งไปสู่อีกราศีหนึ่งทุก ๆ เดือน เรียกว่า สงกรานต์เดือน การกำหนดนับวันสงกรานต์จึงตกอยู่ในระหว่างวันที่ ๑๓,๑๔ และ ๑๕ เมษายน ซึ่งทั้ง ๓ วัน จะมีชื่อเรียกเฉพาะดังนี้ คือ วันที่ ๑๓ เมษายน เรียกว่า มหาสงกรานต์ วันที่ ๑๔ เมษายน เรียกว่าวันเนา วันที่ ๑๕ เมษายน เรียกว่าวันเถลิงศก หรือ วันขึ้นศกคือวันที่เริ่มเปลี่ยนจุลศักราชใหม่

จะเห็นได้ว่า เทศกาลสงกรานต์ เป็นประเพณีที่ได้มีการยึดถือปฏิบัติกันมาเนิ่นนาน โดยทุกคนจะหาโอกาสกลับบ้านเพื่อไปรดน้ำขอพรจากพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ เพื่อความเป็นสิริมงคลในการเริ่มต้นปีใหม่ เป็นการมอบกำลังใจให้แก่กันและกันในการดำรงชีวิต และยังเป็นวันแห่งการแสดงความกตัญญู โดยการปรนนิบัติต่อพ่อแม่ ผู้มีพระคุณที่มีชีวิตอยู่ และการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่ผู้ล่วงลับไปแล้ว นอกจากนี้ยังเป็นวันที่ครอบครัวได้อยู่กันพร้อมหน้าพร้อมตา ได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อสานสัมพันธ์ภายในครอบครัว และเพื่อเป็นการอนุรักษ์การเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เช่น การรำวง แก้อัฒนตรี เหยียบลูกโป่ง และการเล่นพื้นบ้านต่าง ๆ เป็นต้น

